

Brandfält

Definition.

Med biotopen brandfält avses skogar som någon gång brunnit under den senaste tioårsperioden och där minst 10 procent av stammarna har tydliga brännskador. Sannolikt finner vi endast nyckelbiotoper i huggningsklasserna gallringsskog, slutavverkningsskog och lågproducerande skog. Bristen på den dynamik i landskapet som branden innebär och att ett flertal hotade arter är knutna till brandfält gör att så gott som samtliga brandfält kan betraktas som nyckelbiotoper.

Kännetecken.

Det är torra och friska skogsmarker som historiskt sett har höga brandfrekvenser. Den viktigaste elementtypen på brandfältet är bränd ved av olika typer. Ett stort innehåll av döende och döda stammar, såväl stående som liggande, är utmärkande för brandfält. Här finns även grova överståndare av tall. Brandfält kan påträffas i praktiskt taget hela landet. Dock är brandfrekvensen låg i sydvästra och i vissa andra delar av Sverige som har höga nederbörds mängder och ett suboceaniskt klimat.

Signalarter.

I bestånd som brunnit längre tillbaka kan man finna kolflarnlavar och vedskivlav. Bland svamparna kan tallstocktickan och violmusslingen förekomma. Dessutom har vi flera rödlistade arter, exempelvis kärlväxterna brandnäva och svedjenäva. Man bör särskilt notera om skiktdynan *Daldinia loculata* uppträder i stor mängd på död björk, då flera rödlistade insekter är knutna till denna svamp. Signalarter bland insekterna är sotsvart praktbagge, slät och grov tallkapuschongbagge samt stor plattnosbagge.